

ஓ, அது மிகவும்
அற்புதமான ஒரு
காரியமாய் இருக்கப்
போகிறதே! அதை இழந்து
போக வேண்டாம்! அதை
இழந்துபோக வேண்டாம்.
ஓ, தேவக் கிருபையினால்,
உங்களால் செய்ய முடிந்த
அனைத்தும் செய்யுங்கள்,
மற்றவைகளை தேவன்
பார்த்துக் கொள்வார்.

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

435 ஆகையால் அன்பாயிருங்கள். உங்கள் முழு இருதயத்தோடு கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்தில் அன்பு கூறுங்கள். எளிமையாயிருங்கள். எதையும் ஆலோசனை செய்து, அதன் அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்ள ஒருபோதும் முயற்சிக்க வேண்டாம். தேவனுக்கு முன்பாக எளியவர்களாயிருங்கள். நீங்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாக ஆலோசிக்கின்றீர்களோ, அவ்வளவாக தேவனைவிட்டு புறம்பே செல்வீர்கள். பாருங்கள்? அவர் கூறுவதையே அப்படியே விசுவாசியுங்கள்.

இப்பொழுது, “அவர் எப்பொழுது வருவார்?” என்று நீங்கள் கேட்கலாம்.

436 அவர் ஒருக்கால் இன்றைக்கு வந்தாலும் பரவாயில்லை; அவர் இருபது வருடங்கள் கழித்து வந்தாலும் அதுவும் சரிதான். நான் இப்பொழுது அவரைப் பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கிறவிதமாகவே அவரைப் பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கப் போகிறேன். “வேறெங்காவது என்னை உபயோகிக்க நீர் சித்தம் கொண்டால், இதோ கர்த்தாவே, நான் ஆயத்தமாயிருக்கிறேன்.” ஒருக்கால் உமது வருகை நூறு ஆண்டுகள் கழித்து இருந்தாலும் இருக்கலாம். “கர்த்தாவே, அது எப்பொழுது நிகழப்போகிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. என் சந்ததியில் ஐந்தாம்

தலைமுறையிலுள்ளவர்கள் அதை ஒருவேளை காணலாம். ஆனால் எவ்வாறாயினும் நான் உம்முடன் சரியான பாதையில் நடக்க விரும்புகிறேன்.” உம் வருகைக்கு முன்னர் நான் நித்திரையடைந்தால், அந்நாளில் நான் நிச்சயம் உயிரோடெழுவேன்.

437 அப்பாலுள்ள அந்த மகிமை ஸ்தலத்திற்கு சென்று வந்தேன்.. அந்த தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் வயது சென்றவர் அனைவரும் வாலிப தோற்றம் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் வெள்ளை அங்கிகளைத் தரித்திருப்பார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் வாலிப பருவத்தையடைந்து மிகவும் அழகாயிருப்பார்கள். அவர்கள் அங்கே அழகான வாலிபர்களாகவும், வாலிப ஸ்திரீகளாகவும் நின்றுகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் இனி ஒருபோதும் வயோதிகர்களாக முடியாது. அவர்கள் இனி பாவம் செய்வதில்லை. அங்கு பொறாமையோ அல்லது வெறுப்போ காணப்படுவதில்லை. ஓ, என்னே!

438 இப்பொழுது ஒலிநாடாக்கள் பதிவு செய்யப்படவில்லையென்று நான் எண்ணுகிறேன். நான் நான் இன்னும் மூன்று நான்கு நிமிடங்கள் உங்களிடம் பேசவிரும்புகிறேன். அவ்வாறு

பேசலாமா? (சபையோர், “ஆமென்” என்கின்றனர். ஆசி.] இப்பொழுது நான் கூறப் போவது தனிப்பட்ட விஷயமாகும். ஏனெனில் நாளை, நான்நான்... நாளைய ஆராதனை மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கும். ஆகவே, நான் கூற விரும்புவதை இப்பொழுது கூறிவிடுவது மேலானதாகும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதை நமக்கென்று பிரத்தியேகமாகக் கூறுகின்றேன். நான்...

439 என் மனைவியாகிய மேடாவை (Meda) நான்-நான் நேசிக்கிறேன் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். என் முதல் மனைவியை நான் அதிகமாக நேசித்ததன் காரணத்தால், நான் இரண்டாம் முறை விவாகம் செய்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. தேவன் விவாகம் செய்துக்கொள்ள கூறாமலிருந்தால், நான் இரண்டாம் முறை விவாகம் செய்துக்கொண்டிருக்கவே மாட்டேன். அவள் எவ்விதம் ஜெபிக்கச் சென்றாள் என்பதையும், நான் செய்தது என்ன என்பதையும் நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள். “நீ போய் அவளை விவாகம் செய்துகொள்,” என்றும், நான் அதை எந்த நேரத்தில் செய்யவேண்டும் என்றும் தேவன் எனக்குச் சரியாகக் கூறியிருந்தார். அவள் மிகவும்

அருமையானவள், இன்றிரவு அவள் எனக்காக ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். இப்பொழுது அங்கு இரவு எட்டு மணி. அவள் ஒருவேளை இப்பொழுது ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கலாம்.

440 இப்பொழுது கவனியுங்கள். ஒருநாள் மேடா என்னிடம் “பில் (Bill) பரலோகத்தைக் குறித்த ஒரு கேள்வியை நான் உம்மிடம் கேட்க விரும்புகிறேன்” என்றாள். நானும் “சரி. மேடா, அது என்ன?” என்றேன்.

அவள், “நான் உம்மை நேசிக்கிறேன் என்று நீர் அறிவீர்” என்றாள்.

441 நான் “ஆமாம்” என்றேன். நான் மேலே சென்று அவர்களைக் கண்டபிறகு இது நடந்தது.

அவள், “உங்கள் மனைவியாகிய ஹோப் (Hope) உங்களை நேசித்தாள் என்பதை நீர் அறிவீர்” என்றாள்.

நான், “ஆமாம்” என்றேன்.

442 அவள், “இப்பொழுது நான் பொறாமை கொள்வேன் என்று நினைக்கவில்லை. ஆனால் ஹோப் உங்களை நேசித்தாள்” என்றாள். அவள் தொடர்ந்து, “நாம் பரலோகத்திற்குப் போகும்போது...

அதாவது அவளை நீங்கள் அங்கு கண்டதாகக் கூறினீர்கள்” என்றாள்.

443 அதற்கு நான், “அவள் அங்கே இருக்கிறாள். நான் அவளை அங்கே இரண்டுமுறை கண்டிருக்கிறேன்” என்றேன். அவள் அங்கே இருக்கிறாள், என் வருகைக்காக அங்கே அவள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். ஆகவே நான் அங்கே சாரோனையும் (sharon) கண்டேன். நான் உன்னை இங்கே காண்பதுபோல அவளையும் அங்கே கண்டேன். நான் அவளை அங்கே கண்டேன். நான்... என்றேன்.

444 அப்பொழுது அவள், “நாம் அங்கு செல்லும்போது, எங்களில் யார் உங்கள் மனைவியாயிருப்பாள்?” என்று கேட்டாள்.

445 அதற்கு நான், “நீங்கள் இருவருமே. எனக்கு மனைவியென்று யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். அதே சமயத்தில் நீங்கள் இருவருமே அங்கிருப்பீர்கள்” என்றேன்.

அப்பொழுது அவள், “என்னால் இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே” என்றாள்.

446 அதற்கு நான், “தேனே, இங்கே அமர்ந்துக்கொள். நான் ஒன்றை உனக்கு விளக்கிக் காண்பிப்பேன்” என்றேன். நான், “நீ என்னை

நேசிக்கிறாய் என்று நான் அறிவேன். நான் உன்னை எவ்வளவாய் நேசிக்கிறேன், மதிக்கிறேன், கனம் பண்ணுகிறேன் என்பதை நீயும் அறிவாய். இப்பொழுது உதாரணமாக, நான் நன்கு ஆடையணிந்து, டவுண்டவுடன் என்ற இடத்திற்கு செல்ல, அங்கு உண்மையாகவே ஒரு அழகான வேசி என்னைக் கட்டித்தழுவி, 'ஓ, சகோதரன் பிரான்ஹாம், நான் உம்மை மிகவுமாக நேசிக்கிறேன்' என்று கூறி, அவளுடைய கரத்தை என்மீது போட்டு கட்டித் தழுவ ஆரம்பித்தால், அப்பொழுது நீ என்ன நினைப்பாய்?" என்று கேட்டேன்.

அவள், "நான் ஒருக்காலும் அதை விரும்பமாட்டேன் என்றே நினைக்கிறேன்" என்று பதிலுரைத்தாள்.

447 நான் மேலும் அவளிடம், "நான் உன்னிடம் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன்; எனக்கும் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்குமிடையே ஒருவரை மாத்திரம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற பலப்பரீட்சை உண்டானால், அப்பொழுது நீ யாரைத் தெரிந்து கொள்வாய்?" என்று கேட்டேன். இது எங்கள் இருவருக்குமிடையே எழுந்த குடும்ப சம்பாஷணையாய் இருந்தது.

448 அவள் “கார்த்தராகிய இயேசுவை” என்றாள். “ஆம், பில், நான் உம்மை நேசித்தாலும், நாம் உம்மைவிட்டு, அவரைத்தான் தெரிந்துகொள்வேன்” என்றாள்.

449 நான் அதைக்கேட்டு, “தேவனே, உமக்கு நன்றி! இப்பொழுது நீ அதைக் கூற கேட்கவே நான் சந்தோஷமடைகிறேன்” என்றேன். மேலும் நான், “இப்பொழுது என்னைக் கட்டித் தழுவிய அதே வேசி இயேசுவண்டை வந்து, அவரைக் கட்டித் தழுவி, இயேசுவே, நான் உம்மை நேசிக்கிறேன் என்று கூறினால், அதைக்குறித்து நீ என்ன நினைப்பாய்?” என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவள், “அதைக்குறித்து நான் சந்தோஷப்படுவேன்” என்றாள்.

450 பாருங்கள், அது மாம்சப் பிரகாரமான அன்பிலிருந்து (Phileo) தெய்வீக அன்பாக (agapo) மாறுகின்றது. பாருங்கள்? அது மேலான அன்பு. பாருங்கள்? பரலோகத்தில் கணவன், மனைவி என்னும் நிலையும், குழந்தைகள் பெறுவதென்பதும் கிடையாது. அங்கு ஆண், பெண் இருவருக்குமிடையே காணப்படும் பாலினச் சுரப்பி வேறுபாடு இருக்காது. நாம் ஒரேவிதமாக இருப்போம். அங்கு இனச்சேர்க்கைக்குரிய

சுரப்பிகள் (glands) இருக்காது. பாருங்கள்? நீங்கள். ஆம், ஐயா இச்சுரப்பிகள் இல்லாதவர்களாய் உங்களைப் பாவனை செய்து பாருங்கள். பூமியின் ஜனத்தொகை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கருதியே நமக்கு இவை அளிக்கப்பட்டன. ஆனால் பரலோகத்தில் இச்சுரப்பிகள் இருக்கமாட்டா. இல்லை. அங்கு ஆண் சுரப்பிகளும் பெண் சுரப்பிகளும் இருப்பதில்லை.

451 ஆனால் தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பின் வடிவம் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உண்டாயிருக்கும். அது முற்றிலும் சரியாகும். அங்கு மாம்சப் பிரகாரமான அன்பு காணப்படுவதில்லை. எல்லாமே தெய்வீக அன்பாய் இருக்கும். பாருங்கள்? ஆகவே, மனைவியென்பவள் அழகான உருவமாய் இருப்பாளேயன்றி மனைவியென்றும் ஸ்தானத்தை வகிக்கமாட்டாள். அங்கே... மாம்சப்பிரகாரமான பாகம் என்பதே அங்கு இராது. பாருங்கள். அங்கே பொறாமைபட்ட ஒன்றுமே இல்லாததால், அங்கே பொறாமை என்பதே இருக்காது. அவ்விதமான காரியம் என்பதே அங்கு கிடையாது. அவ்விதமான ஒன்று உண்டு என்பதையே நீ ஒருபோதும் அறியாதிருப்பாய். பாருங்கள்? அங்கு அழகான

வாலிபனும், வாலிப ஸ்திரீயாக மட்டுமே இருப்பீர்கள்.

இதைக் கேட்ட என் மனைவி பில் இப்பொழுது எனக்குப் புரிந்துவிட்டது. என்றாள்.

நான், “சரி” என்றேன்.

452 நான் சம்பவித்த ஒரு சிறு காரியத்தை உங்களிடம் கூற விரும்புகிறேன். இது ஒரு சொப்பனமாகும். நான் அப்பொழுது உறக்கத்திலிருந்தேன். நான் இதை இதற்கு முன்பு பகிரங்கமாக வெளியேக் கூறினதில்லை. ஒரு சிலருக்கு மாத்திரமே இதை நான் கூறியிருக்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் இதற்கு முன்பு நான் இதை பகிரங்கமாகக் கூறினதில்லை.

453 மேற்கூறிய தரிசனம் கண்ட ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு, நான் நான் ஒரு சொப்பனம் கண்டேன். அது நியாயத்தீர்ப்பு அல்ல. சபையானது நியாயத்தீர்ப்புக்கு, அதாவது மணவாட்டி நியாயத்தீர்ப்புக்குள்ளாவதில்லை என்று நான் விசுவாசிக்கிறேன். அந்த சொப்பனத்தில், பரலோகத்தில் கிரீடங்கள் அளிக்கப்படும்போது நான் அங்கு இருந்தேன். பாருங்கள். ஒரு பெரிய சிங்காசனம் இங்கே வைக்கப்பட்டிருந்தது. இயேசு அதின் மேல் வீற்றிருந்தார். பதிவுசெய்யும் தூதனும்

(Recording angel) மற்றவரும் அங்கு நிற்குகொண்டிருந்தனர். தந்தத்தால் செய்யப்பட்ட சுருள்வடிவமுள்ள ஒரு பிரமாண்டமான படிக்கட்டு அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தது. அங்கு நடந்து கொண்டிருந்ததை அங்கு கூடியிருந்த அனைவரும் காணத்தக்கவாறு அது அமைந்திருந்தது.

454 நான் ஒரு பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்தேன். நான் அந்தப்படிக்கட்டில் ஏறிச் செல்வேன் என்னும் எண்ணம் எனக்குச் சற்றேனும் இருக்கவில்லை. நான் அங்கு நிற்குகொண்டிருந்தேன்.

455 பதிவு செய்யும் தூதன் ஒரு குறிப்பிட்டப் பெயரைக் கூப்பிடுவான். அது எனக்குத் தெரிந்த பெயராயிருக்கும். பெயர் கூப்பிடப்பட்ட சகோதரன் சகோதரியுடன் அங்கு நடந்து வரும்போது நான் அங்கிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். பதிவு செய்யும் தூதன் அங்கு கிறிஸ்துவின் பக்கத்தில் நின்று கொண்டு பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். (இப்பொழுது இது ஒரு சொப்பனம் ஆகும்) அவர்களுடைய பெயர் அங்கே இருந்தன. ஜீவ புஸ்தகத்தில் அது காணப்பட்டது. இயேசு அவர்களைப் பார்த்து. “நல்லது” உத்தமும் உண்மையுள்ள ஊழியக்காரனே, உள்ளே “பிரவேசி” என்பார்.

456 அவர்கள் அங்கு சென்று
கொண்டிருந்ததை நான் பின்னால் நின்று
பார்த்தேன். அவர்கள் ஒரு புதிய
உலகத்திற்குள்ளும், சந்தோஷத்திற்குள்ளும்
பிரவேசித்தனர். “உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னால்
உங்களுக்கென்று ஆயத்தமாக்கப்பட்ட
கர்த்தருடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசியுங்கள்”
என்று இயேசு அவர்களிடம் கூறினார். பாருங்கள்?
நான் நினைத்தேன். ‘ஓ’ அவர்கள்
சந்தோஷங்கொண்டு ஒருவரையொருவர் சந்தித்து
மலைகளையும் பெரிய ஸ்தலங்களையும் கடந்து
செல்வது அற்புதமான காட்சியல்லவா?’ என்று
நினைத்தவாறே நின்று கொண்டிருந்தேன்.

457 ஆனால் நான், “ஓ, அது
அற்புதமானதல்லவா? மகிமை அல்லேலூயா!”
என்று எண்ணி மேலும் கீழும் குதிக்க
ஆரம்பித்தேன்.

458 அதன்பின், வேறொரு பெயர்
அழைக்கப்படுவதை நான் கேட்டேன்.
அப்பொழுது, “ஓ, நான் அவரை
அறிந்திருக்கிறேன். நான் அவரை
அறிந்திருக்கிறேன். நான்.. அதோ அவர் அங்கே
செல்கிறார்” என்று நினைத்தேன். இவ்விதமாக நான்

அவரைக் கவனித்தேன். “நல்லது... கர்த்தருடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி...”

அப்பொழுது நான், “ஓ தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம், தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்” என்றேன்.

உதாரணமாக. “ஆர்மன் நெவில்” என்று அழைப்பார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம், பாருங்கள்.

459 அப்பொழுது நான், “அதோ, அந்த வயதான சகோதரன் நெவில் அவர் அங்கே இருக்கிறார்.” என்பேன்- பாருங்கள்? அவர் ஜனக் கூட்டத்திலிருந்து வெளியே வந்து, மேலே சென்றார்.

460 அப்பொழுது அவர், “உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்னால் உனக்கென்று ஆயத்தமாக்கப்பட்ட கர்த்தரின் சந்தோஷத்துக்குள் பிரவேசி. அதற்குள் பிரவேசி” என்று கூறினார். அப்பொழுது முதிர்ந்த சகோதரன் நெவில் ரூபம் மாறி, அங்கு நடந்து சென்றார். சந்தோஷத்துடன் சத்தமிட்டுக் கொண்டே சென்றார்.

461 அப்பொழுது நான், “தேவனுக்கு மகிமை” என்று கூச்சலிடுவேன், நான் நின்று, அற்புதமான நேரத்தை உடையவனாய் என் சகோதரர் செல்லுவதைக் கவனித்து கொண்டிருந்தேன்.

462 அதன்பின்னர் அங்கு
நின்றுகொண்டிருந்த பதிவுசெய்யும் தூதன்,
“வில்லியம் பிரான்ஹாம்” என்று பெயரை
வாசித்தான்.

463 நானும் நடந்து செல்ல
அழைக்கப்படுவேனென்று நான்
நினைக்கவேயில்லை. ஆகையால் நான் சிறிது
அச்சமுற்றேன். “ஓ, என்னே! நான் அதைச் செய்ய
வேண்டுமா?” என்று நான் நினைத்தேன். நான்
நடந்து செல்லும்போது அங்கு குழுமியிருந்த
அனைவரும் என் முதுகில் தட்டி, [எப்படி
தட்டுகிறார் என்பதை விளக்க சகோதரன்
பிரான்ஹாம் அநேகமுறை தம்மிலேயே தட்டிக்
காண்பிக்கிறார். -- ஆசி.] “சகோதரன்
பிரான்ஹாமே, தேவன் உங்களை
ஆசீர்வதிப்பாராக!” என்றனர். அந்த பெரிய
ஜனக்கூட்டத்தின் நடுவே நான் சென்றபோது,
அவர்கள் இவ்வாறு என் முதுகில் தட்டிக்
கொண்டிருந்தனர். [எப்படி தட்டுகிறார்கள்
என்பதை விளக்க சகோதரன் அநேகமுறை
தம்மிலேயே தட்டிக் காண்பிக்கிறார். - ஆசி.]
“சகோதரனே தேவன் உம்மை ஆசீர்வதிப்பாராக,
சகோதரனே, தேவன் உம்மை ஆசீர்வதிப்பாராக”
என்றனர்.

464 அப்பொழுது உங்களுக்குத் தெரியுமா? நான் ஒரு ஜனக்கூட்டத்திலிருந்து வருவதுபோன்று, “உங்களுக்கு நன்றி, உங்களுக்கு நன்றி, உங்களுக்கு நன்றி” என்று கூறிக்கொண்டே நடந்து செல்வதுபோல சென்றேன்.

465 நான் அந்தப் பெரிய தந்தப் படிக்கட்டின் மேல் நடந்து செல்ல வேண்டியவனாயிருந்தேன். நான் இவ்வாறு மேலேறிச் செல்ல ஆரம்பித்தேன். நான் முதற்படிக்கட்டில் கால் வைத்து நின்றேன். நான் எண்ணினேன். அவருடைய முகத்தை நான் நோக்கிப் பார்த்தேன். “அவரை நன்றாகக் காணட்டும்” என்று நினைத்தேன். எனவே நான் அங்கு நின்றேன்.

466 நான் என் கரங்களை இவ்விதம் வைத்திருந்தேன். இங்கே வேறு யாரோ ஒருவரின் கரம் என் கரத்தைப் பற்றியதுபோன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. நான் திரும்பிப் பார்த்தபோது, ஹோப் பெரிய கறுத்த கண்களுடனும், கறுத்த கூந்தல் பின்புறம் தொங்கினவாறு வெள்ளையங்கி தரித்தவளாய் அங்கு நின்று கொண்டிருந்தாள். நான் “ஹோப்” என்று அழைத்தேன்.

467 பின்பு வேறொரு கரம் என் இந்தக் கரத்தைப் பிடித்தது. நான் பார்த்தபோது மேடா, கறுத்த கண்களுடன், கறுத்த கூந்தல் பின்புறம்

தொங்கினவாறு, வெள்ளையங்கி தரித்தவளாய் அங்கு நின்று கொண்டிருந்தாள், நான், “மேடா” என்றேன்.

468 இருவரும் ஒருவரையொருவர் இந்தவிதமாக நோக்கினர். அவர்கள். அவர்களிலிருவரும் என் கைகளைக் கோர்த்துக் கொண்டனர். நாங்கள் வீட்டுக்கு (Home) நடந்து சென்றோம்.

469 நான் உறக்கத்திலிருந்து எழுந்தேன். ஓ, நான் உறக்கத்தினின்று எழுந்து, நான் நான் ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்து அழ ஆரம்பித்தேன். உங்களுக்குத் தெரியுமா? அப்பொழுது நான், “ஓ, தேவனே, நான் சொப்பனத்தில் கண்டது உண்மையாகவே நிறைவேறட்டும்” என்றேன். இவ்விருவரும் என் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு, குழந்தைகளைப் பெற்றனர். இதோ நாங்கள் மூவரும் பரிபூரணப்பட்ட புதிய உலகத்திற்குள் நடந்து சென்றோம். ஓ, என்னே! இல்லை, ஒன்றுமேயில்லை...

470 ஓ, அது மிகவும் அற்புதமான ஒரு காரியமாய் இருக்கப் போகிறதே! அதை இழந்து போக வேண்டாம்! அதை இழந்துபோக வேண்டாம். ஓ, தேவக் கிருபையினால், உங்களால்

செய்ய முடிந்த அனைத்தும் செய்யுங்கள்,
மற்றவைகளை தேவன் பார்த்துக் கொள்வார்.

நான் அவரை நேசிக்கிறேன்,

நான் அவரை நேசிக்கிறேன், ஏனென்றால்

முன்பு அவர் என்னை நேசித்தார்,

சம்பாதித்தார் என் இரட்சிப்பை கல்வாரியில்

செய்தி: ஆறாம் முத்திரை, மார்ச் 23, 1963

